Dosarul nr. 4-36/2024
4-24001553-12-4-03012024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

14 martie 2024 *****
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Ion Dadu
Grefierul Vladislav Ciupac
Cu participarea:
Agentului constatator al CNPDCP Cristina Terentii
În prezența:
Făptuitorului Gheorghe *****

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională intentată împotriva lui Gheorghe *****, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, or. *****, str. *****, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 74[1] alin. (1) din Codul contravenţional,

c o n s t a t ă:

Gheorghe *****, în vederea asigurării securității bunurilor personale, a instalat pe geamul apartamentului său un sistem de supraveghere video funcțional compus dintr-o cameră de supraveghere video/audio, obiectivul căreia era îndreptat și monitoriza/înregistra video balconul propriu al cet. Gheorghe *****, o parte comună a terenului destinat folosinței tuturor proprietarilor din condominiu, terenul de joacă din curtea blocului și o parte din parcarea comună, pe unde are acces toți locatarii inclusiv cet. Ion Matei, în lipsa unei decizii a Adunării Generale a membrilor Asociației de Proprietari din Condominiu. Prin urmare, sistemul de supraveghere video gestionat de către cet. Gheorghe ***** permitea efectuarea unor operațiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal, cel puțin, cum ar fi: colectarea, înregistrarea evenimentelor și acțiunilor persoanelor fizice care cad în vizorul camerei de supraveghere video, prin ce a ignorat prevederile art. 4 alin. (1) lit. a), c) și art. 5 alin. (1) din Legea nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Acțiunile făptuitorului Gheorghe ***** au fost încadrate în baza art. 74[1] alin. (1) din Codul contravențional, adică pentru nerespectarea condițiilor de bază pentru prelucrarea datelor cu caracter personal.

În ședință de judecată, făptuitorul Gheorghe ***** a declarat că vina o recunoaște, după cum este formulată. Totodată a concretizat că, a recurs la acțiunea dată pentru că, are doi copii și vrea ca ei să fie în siguranță.

În continuare, agentul constatator din cadrul CNPDCP, Terentii Cristina, în ședință de judecată a declarat că susține procesul-verbal cu privire la contravenție.

Ascultând participanţii, examinând materialele cauzei și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesului verbal cu privire la contravenție nr. *****, încheiat la 28.12.2023, la ora 11:00 de către agentul constatator al Direcției conformitate din cadrul Direcției Generale supraveghere și conformitate a CNPDCP, controlor de stat superior Cristina Terentii, în acţiunile lui Gheorghe ***** i s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 74^1 alin. (1) din Codul Contravențional pentru fapta constată de instanţă.

Consecutiv, potrivit art. 395 din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău, fără a indica propunerea exactă privind pedeapsa solicitată, iar în acest sens se precizează că potrivit art. 423^4 alin. (3) din același cod, contravenţiile prevăzute la art. 74^1–74^3 se constată de Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal, fiind în drept să constate contravenţii şi să încheie procese-verbale directorul, directorul adjunct şi personalul abilitat cu funcţii de control al Centrului Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal, după care procesele-verbale cu privire la contravenţii se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, *este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, *procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii*.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție nr. *****, încheiat la 28.12.2023.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție întro anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravenţional.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitorului Gheorghe *****, care a semnat în actul nominalizat, a făcut mențiuni în mod olograf și a consemnat că, nu are obiecții, iar în acest sens nu pot exista incertitudini cu referire la faptul neaducerii la cunoștință a drepturilor și obligațiilor lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator de a remite cauza contravenţională în instanţă, fapt confirmat prin semnătura făptuitorului în rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție, dar şi prin acordarea dreptului de a-și expune propria versiune, de a prezenta alte probe și a ridica obiecții în contextul examinării cauzei contravenţionale de agentul constatator.

Concomitent, instanţa notează că atât cauza, cât şi natura acuzaţiei au fost formulate destul de clar, prin enumerarea faptei incriminate şi a încadrării juridice corespunzătoare Codului contravenţional, astfel încât să fie percepută învinuirea adusă şi consecinţele care pot surveni, iar prin aceasta nu este afectat esenţial vreun drept al făptuitorului şi nu reprezintă un temei de nulitate absolută al procesului verbal, prevăzut la art. 455 din Codul contravenţional.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putânduse reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază.

În lumina celor relatate supra, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul – verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție nr. *****, încheiat la 28.12.2023 face dovada cu privire la starea de fapt stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator la caz.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenţie nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul

atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Gheorghe ***** este învinuit precum că a comis contravenția prevăzută de art. 74[1] alin. (1) din Codul contravenţional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: procesul verbal cu privire la contravenție nr. *****, încheiat la 28.12.2023; cererea cet. Matei Ion din 06.03.2023; foto-tabel; proces-verbal de audiere a participantului la procedura administrativă din 11.07.2023; decizia nr. 193 din 11.08.2023.

Instanța subliniază că, faptele contravenționale săvârșite de către făptuitor care au fost constatate de către agentul constatator și au fost inserate în procesul verbal cu privire la contravenție nr. *****, încheiat la 28.12.2023, încadrate juridic în temeiul art. 74[1] alin. (1) din Codul contravențional, în acest caz au fost comise de ultimul cu vinovăție, fiind stabilit din aprecierea infra a probelor administrate la caz.

Prin urmare, instanța reține la caz că vinovăția acestuia a fost demonstrată indubitabil la caz prin materialele anexate odată cu derularea procesului contravențional, fiind evident prin actul administrativ individual defavorabil - decizia nr. 193 din 11.08.2023, valabilă, prin care de către CNPDCP au fost constatate încălcarea de către Gheorghe ***** a prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), c) precum și art. 5 alin. (1) din Legea nr. 133 din 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, care la caz nu reprezintă o probă decisivă în raport cu informaţiile expuse supra, dar denotă aceleași acţiuni comise de făptuitor, actul administrativ respectiv nefiind revocat sau anulat în vreun fel, iar respectiv își produce efectele.

Subsecvent, agentul constatator, la fel a reținut corect încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) şi c) din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, care stipulează faptul că datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie prelucrate în mod corect şi conform prevederilor legii, adecvate, pertinente şi neexcesive în ceea ce priveşte scopul pentru care sînt colectate şi/sau prelucrate ulterior.

La fel, s-a adus atingere prevederilor art. 5 alin. (1) din aceiaşi lege, în conformitate cu care, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimţământul subiectului datelor cu caracter personal.

Totodată, prin prelucrarea datelor cu caracter personal se înţelege orice operaţiune sau serie de operaţiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori

modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ştergerea sau distrugerea.

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt cu privire la acest capăt de învinuire prin probele anexate la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică în acest sens.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, faptele contravenționale imputate făptuitorului au fost stabilite în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanţa deduce că au existat într-adevăr acţiunile incriminate.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Astfel, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, şi persoanei a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului.

Sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 74^1 alin. (1) din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

În baza celor enunțate supra, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția lui Gheorghe *****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 74^1 alin. (1) din Codul contravențional și îi aplică făptuitorului o sancțiune cu amendă în cuantum de 60 de unităţi convenţionale, adică mai aproape de limita minimă admisibilă.

În acest sens, instanţa mai motivează prin prisma prevederilor art. 42 alin. (1) şi 43 alin. (1) lit. b) din Codul contravenţional şi anume că anterior, făptuitorul nu a mai fost sancţionată contravenţional, or o asemenea informaţie nu a fost anexată de agentul constatator şi există nici un motiv pentru care nu ar putea aplica

instanţa o pedeapsă în cuantum mai aproape de limita minimă existentă a normei, dar totodată aceasta nu a recunoscut vinovăţia în săvârşirea faptei incriminate, în temeiul căruia nu poate fi aplicată o sancţiune în limita minimă.

În alt context, instanţa relevă că sancţiunea normei penale incriminate stabileşte şi eventualitatea aplicării unei pedepse complementare de privare de dreptul de a desfăşura o anumită activitate, care poate fi stabilită discreţionar de instanţă, în baza unor motive suficiente.

Totuşi, la caz, agentul constatator în procesul verbal cu privire la contravenţie şi în faţa instanţei nu a solicitat aplicarea unei pedepse complementare la caz, iar instanţa nu a stabilit alte temeiuri relevante pentru aplicarea unei sancţiuni complementare la caz şi va statua arbitrar cu privire la incidenţa acestei sancţiuni.

Or, în susţinere, instanţa mai conchide că pedepsele complementare pot fi aplicate la discreția instanței de judecată, în cazurile când acestea nu sunt obligatorii („cu sau fără") prevăzute de lege pentru contravenţia săvârşită şi astfel pot fi înlăturate, iar mai mult, chiar şi în cazul circumstanţelor agravante, se consideră că înăsprirea pedepsei este facultativă pentru instanţa de judecată, argumente care reies şi din Hotărârea explicativă a CSJ nr. 8 din 11 noiembrie 2013, cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale.

În conformitate cu prevederile art. 32, 34, 395, 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat Gheorghe ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 74^1 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică sancțiune cu amendă în cuantum de 60 (şaizeci) de unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 3 000 (trei mii) de lei, fără privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate.

Se explică lui Gheorghe ***** că, potrivit art. 34 alin. (3) Cod contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul / semnat/ Ion Dadu
Copia corespunde originalului
Judecătorul Ion Dadu